

SAMLET OMKRING DÅBEN

KIRKERNE I SHØJ

EFTERÅRET 2021

Lovprisningen inden dåben

*Lovet være Gud, vor Herre Jesu Kristi Far,
som i sin store barmhjertighed
har genfødt os til et levende håb
ved Jesu Kristi opstandelse fra de døde.*

1. PETERSBREV KAP. 1 VERS. 3

Samlet omkring dåben

Dette magasin fra Kirkerne i Ishøj er samlet omkring dåben.

Dåben er en af de mest centrale handlinger i Folkekirken. Den samler familien, menigheden og kirken. Fra den tidligste kirke og gennem snart 2000 år har dåben både været udtryk for den enkeltes indtræden i kirken såvel som fællesskabet mellem alle døbte. Dåben har således både lokal og universel betydning. Og dåben knytter også bånd mellem den enkelte og Gud, så himlen åbner sig over os!

I magasinet belyser vi både dåbens betydning og dens form. Vi går ind i den aktuelle diskussion i mange

hjem om, hvorvidt det er OK at døbe helt små børn eller om det er bedre at vente, til de selv kan tage stilling. Endelig bringer vi til sidst en række interviews og fortællinger fra beboere i Ishøj sogn, som i deres konkrete situation har valgt og forholdt sig til den kristne dåb.

Og lad det bare være sagt lige ud: Vi gør det, fordi vi meget gerne vil være med til at tale dåben op. Vi vil gerne i samtale med alle, der måtte ønske det, om dåben som en meningsfuld indgang til den kristne tro og kirke. Vi tror på, at dåben kan samle os – også i dag.

KIRKERNE I ISHØJ

EFTERÅRET 2021

SAMLET OM DÅBEN

Dåbens betydning | 3

Du bliver, hvad du tror på | 6

Når man vælger for sit barn | 8

Bøn ved barnets fødsel | Hvad skal barnet hedde?

Folkekirkens dåbsritual | 12

Dåbstale ved barnedåb | Bibelteksterne ved dåben

Faddere, gudmor og gudfar | Forældrebønnen ved barnedåb

Den apostolske trosbekendelse | Hvad skal vi synge?

Tro og trivsel | 19

Børnebibler

Dåbens symboler | 22

Vandet | Dåbslyset | Dåbskjolen | Hvad er en dåbsklud?

Døbefonten | 26

Døbefonten i Ishøj Kirke | Døbefonten i Vejleå Kirke

Når dåbens vælges til | 30

Højtideligt og hyggeligt | Når konfirmander vælger dåb

At høre sammen i dåben | Troen kom lige så stille

Min konfirmation – mit ja til Gud

Dåbens betydning

Dåben er et af den evangelisk-lutherske kirkes to sakramenter. Dåben knytter os til Kristus, ligesom nadveren gør det. Dåben er så grundlæggende for den kristne kirke, at man ikke kan blive medlem af den danske Folkekirke, hvis ikke man er døbt. Den fælles kristne dåb har større betydning end de forskelle, der kan være mellem de forskellige kirker. Derfor anerkendes en dåb i en katolsk, ortodoks eller en anden luthersk kirke på samme måde som en dåb i Folkekirken. Det afgørende er, at dåbshandlingen sker i den treenige Guds navn; i Faderens, Sønnens og Helligåndens navn.

Dåben i Det Ny testamente

Dåben er som kirkelig tradition begrundet i det Jesus siger om dåben i Det nye Testamente – den såkaldte dåbsbefaling, der lyder hver gang, vi holder dåb.

Paulus udfolder betydningen af dåben i sine breve til de første kristne menigheder, hvor han siger, at den døpte får del i Kristi død og opstandelse.

Når man som forældre lader sit barn døbe, giver man det dermed et tilhørsforhold til denne tradition og til Jesus Kristus som livets herre.

Vores barn – og Guds

Som forældre har man ved sit barns fødsel brug for at vise sin taknemmelighed over for

den overvældende store gave, et barn er. Samtidig er der også brug for at bede Gud om at beskytte barnet i denne verden og helt ind i det evige liv. Derfor er det et vigtigt element ved dåben, at barnet bliver velsignet.

I dåben siges det, at vi er Guds børn. Det er et barn på sin vis allerede. Men i dåben bliver det gjort tydeligt, fordi dåbsritualet afspejler det løfte, Gud giver den døpte. Et løfte om at han vil være med det alle dage lige til verdens ende. Dåbsbarnet får samtidig del i det kristne trosunivers med alle dets fortællinger til håb og til trøst. Det får pejlemærker for sin videre tilværelse. Pejlemærker som tro, håb og kærlighed.

Guds barn – og sin egen

Et dåbsbarn er ikke kun forældrenes, familiens og samfundets barn. Det er også helt sin egen, og det er Guds. Det kan opleves som et stort og meget tyngende ansvar at få et barn. Man har brug for at dele det ansvar med nogen. Som forældre kan man ikke altid være der for barnet. Selv om man gør alt, hvad man kan. Barnet skal også vokse op og finde sin egen vej i tilværelsen. Det kristne dåb er et stærkt bud på et godt og solidt fundament at vokse og udvikle sig på.

Det levende håb

Når man står med sit barn ved døbefonten, fornemmer man, at det sker noget. Dels træder barnet ind i en fælles historie, der bæres af tanken om, at vi mennesker er lige værd, da vi alle er Guds børn. Og dels træder barnet ind i en historie, hvor kærligheden er større end døden. Dette kommer til udtryk i den lovprisning, der indleder selve dåbshandlingen og sætter ord på *Det levende håb*.

Når man bliver forældre, står man pludseligt med et kæmpestort ansvar. Man fornemmer, at selvom man lover sig selv altid ville være der for sit barn, er man ikke altid herre over, hvad der sker. Den erkendelse er sand og vigtig, fordi sådan er virkeligheden. Over for den erkendelse har vi brug for et håb om, at nogen eller noget holder sine kærlige hænder under det barn, man er blevet givet. Noget at holde sig til over for alt det, man frygter, og som man ikke har indflydelse på i sit eget og sit barns liv.

Selv når livet slutter kan vi dog tro, at det evige livs håb også bærer os gennem døden.

Ved dåben får vi del i Jesus død og opstandelse, som er et tegn til os om, at Guds kærlighed aldrig kan dø, og døden derfor ikke er slutningen!

Dåben og troen

Enhver kan blive døbt! Dåbens betydning afhænger ikke af alder. Også voksendåb er en barnedåb, hvor man får givet en gave at leve på. Når dåben finder sted, sker det ved en handling, hvor man får tre håndfulde vand på hovedet og der fremsiges nogle ord og siges en velsignelse. Tilsammen udgør handling og velsignelse et sakramente eller en hellig handling. Det er et stort og højtideligt øjeblik for alle, fordi her siges det, at dette menneske, barn såvel som voksen, der bliver døbt, nu er genfødt til et levende håb ved Jesus Kristi opstandelse fra de døde.

Den døpte kan fremadrettet stole på og leve sit liv i troen på Guds kærlighed, et håb der kan leves på, når livet er udfordrende, eller når det går rigtigt godt. Denne tillid kaldes tro. Tro er at stole på det, der er sagt og gjort i dåben, står ved magt, fordi det er Gud selv, der står bag dåbens ord og handling.

Dåb og tro giver derfor vort liv retning, mening og sammenhæng og mest af alt også et fællesskab, hvor man ikke behøver at være mere, end den man nu engang er, Guds barn!

Artikler

Du kan finde en række artikler om dåben her.

Du bliver, hvad du tror på!

af Ane Øland Bækgaard

Kan I huske den der sætning: Du bliver hvad du spiser? Måske tilbage fra Folkeskolen, hvor kostpyramiden blev præsenteret: De slatne wienerbrød haltede afsted mod målstregen, mens gulerødderne og broccoli jublede derudad.

Da jeg selv blev mor, lagde jeg mærke til, hvor meget fokus jeg havde på netop maden. Sundhedsplejersker og foldere fortæller os,

hvad de små hjerner har godt af at blive fodret med, og mon ikke vi er mange, der har stået i køkkenet og most søde kartofler og banan i et omsorgsfuldt forsøg på at give vores børn det bedste. Og hvor er det godt. At vi hjælper dem med gode madvaner og propper dem med vitaminer, så de kan vokse sig store og stærke.

Men vi bliver jo ikke kun, hvad vi spiser. Vi er mere end det, vi fylder kroppen med. Det betyder også noget, hvad vi fylder vores sind med.

Vi bliver også, hvad vi tror på. Som forældre vil vi gøre det bedste for at vores børn får gode værdier med i på vejen i deres liv. Vi sørger for, at de kommer ud i naturen, til fritidsaktiviteter, på besøg hos bedsteforældre. Vi har en holdning til skærmtid og meget andet. For vi har alle særlige værdier, som vi tror, er de bedste for vores børn at vokse op med.

Og det med værdierne er også en rigtig god grund til, hvorfor man skulle få sit barn døbt eller selv blive døbt. For når man vælger dåben, giver man sit barn alle de kristne værdier med i dåbsgave: Næstekærlighed, tilgivelse og rummelighed. Og det er ikke kun værdierne. I dåben får vi også et rum – både i kirkerummet og i et forhold til Gud, som fortæller, at vi ikke er alene om at klare vores liv. For vi har måske nok kontrol over, hvad vi spiser, men der er så meget andet i livet, vi ikke har magt over, og det kan vi finde rum til ved at være i kirkens rum eller i en bøn til Gud.

Så kunne man spørge: Jamen kan vi ikke lige så godt give vores børn gode værdier som næstekærlighed, tilgivelse og rummelighed uden at de bliver døbt? Hvad nu hvis vi ikke

tror på Gud og af gode grunde ikke kan vide om vores spædbarn kommer til det?

Jo, de værdier kan I godt give dem med fra et andet sted. Kristendommen har jo ikke patent på næstekærlighed. Og nej, I kan ikke vide hvad jeres barn vil tro på senere i livet. Men når I vælger, at jeres barn skal døbes, så fodrer I det med åndelig føde og med et værdisæt, som der er skrevet en masse store historier om i Bibelen og som har eksisteret i 2000 år. Jeres barn hører også, at uanset hvad det kommer ud for i sit liv, så er der en Gud som det kan henvende sig til og dele både glæde og taknemmelighed med og græde ud hos, hvis livet er for svært. Tro er også at vende sig mod det, man synes er vigtigt, eller som er en god retning i livet for ens barn.

I en tid, hvor vi lærer, at vi selv kan tage ansvar for at få et godt og lykkeligt liv, kan det være befriende at have fået et rum med i barnegave, hvor vi kan komme, også når vi ikke lykkes. Når vi er magtesløse. Når vi ikke sprudler som en stjerne. Jeg læste for nylig på en børne t-shirt: Shine like a star. Det er et hårdt pres at skulle leve med, at vi altid skal stråle som små sole, især når vi erfarer, at der mange dage er overskyet.

Så vi bliver ikke kun, hvad vi spiser – heldigvis, for min skål med fredagslik bugner ofte! – vi bliver også, hvad vi tror på. Og den tro og de værdier kan vi supplere babymosen med og give vores barn et (næste)kærligt og meningsfuldt ståsted i livet ved at lade dem døbe.

Dåben er en gave

Film med Sigurd Barret, der fortæller om hvorfor han har fået sine fem børn døbt.

Når man vælger for sit barn

Som forældre træffer vi mange valg for vore børn; hvad det skal hedde, hvor vi skal bo, hvilken institution og skole, det skal gå i. Der er mange af vore valg, som barnet ikke har indflydelse på, men som alligevel kommer til at forme dets opvækst.

Også det at lade sit barn døbe, bliver ind imellem opfattet som noget, man vælger til for sit barn. Her tænker nogen imidlertid omvendt, at netop dåben kan barnet godt være foruden indtil den dag, hvor det er voksent nok til at forstå indholdet og betydningen.

Voksen nok til at tro?

Men måske man som forældre også skulle overveje, om et barn udover de mange fysiske og sociale behov ikke også har brug for et religiøst tilhørsforhold? Brug for et forankringspunkt midt i en foranderlig verden. Brug for at være en del af en tilværelsesforståelse og en tro, som giver tillid og tryk-

hed til at være i verden? Og et håb og en positiv forventning til fremtiden? De behov opstår jo ikke først, når vi bliver voksne. Det er spørgsmål, som naturligt optager børn fra de er ganske små. I det hele taget er tro og tillid ikke blot noget, der kendetegner børn. I sig selv er barnets tro et afgørende kendetegn på den kristne tro: *Den, der ikke tager imod Guds Rige ligesom et lille barn, kommer slet ikke ind det*, siger Jesus.

MARKUSEVANGELIET KAP. 10. VERS 15.

Bange for ikke at slå til?

Flere og flere børn og unge oplever angst som stærkt begrænsende i deres dagligdag. Udviklingsmæssigt er oplevelsen af angst afgørende for, hvordan man begår sig i verden, hvad man skal undgå, og hvordan man oplever sig selv i forhold til sin omverden. Men angst kan også være udtryk for en overanstrengelse. Man er alt for bevidst om sig selv og om

sine egne begrænsninger. For bevidst om alt det, der kan gå galt. At blive døbt og livet igennem at forholde sig til det at være døbt kan opfattes som et modsvar til den grundangst, som hører med at være menneske. Den voksne salmedigter Grundtvig holder i salmen *Sov sødt, barnlille* dåben op som et værn mod sin tilbagevendende angst for ikke at slå til. For dåben er der hele livet. Man har den altid med sig. Som en tryghed og en tillid til Gud og verden. Som et forankringspunkt. Alle dage.

En god begyndelse

Ved at være døbt som barn begynder man sin tilværelse med et plus på kontoen. For den døbte er altid allerede elsket. Uanset de fejl, som vi kommer til at begå i vores tilværelse. Uanset de nederlag vi løber ind i. Uanset hvad, så er den døbte allerede elsket med en kærlighed, der ikke holder op.

1. Sov sødt, barnlille!

Lig rolig og stille,
så sødelig sov
som fuglen i skov,
som blomsterne blunde i enge!
Gud Fader har sagt:
Stå, engle, på vagt,
hvor mine de små er i senge!

2. Gudsfingrene grande

slog kors for din pande,
Guds Enbårnes røst
slog kors for dit bryst,
thi skal ingen djævel dig skade;
nu kan i din dåb
med saligheds håb
din sjæl og dit hjerte du bade.

7. Sov sødt, barnlille!

Lig rolig og stille,
og nyn på det navn
med nåden i favn,
al jorden til salighed givet!
Nyn: Jesus er min,
så favr og så fin,
min Jesus er lyset og livet!

N.F.S. Grundtvig 1844/1850

Bøn ved barnets fødsel

At få et barn og stå til ansvar for dets liv og udvikling er både en gave og en opgave. Når man får en sådan gave og opgave, kan man have behov for at bede til Gud. Men hvordan gør man det? Man kan naturligvis sagtens bruge sine egne ord eller lade følelserne tale deres eget sprog. Men man kan også bruge en af de bønner, som findes i Den danske Salmebogs afsnit med bønner i bestemte anledninger. I den del, der hedder *Bønnebogen*, finder man således hele tre bønner om det at blive forældre.

En af dem har overskriften *At være forældre*.*

At være forældre

Herre,

tak fordi du har betroet os den store opgave at være forældre.

Hjælp os til at tage vare på det kald efter din vilje,

så vore børn får en stærk og varm oplevelse af kærligheden.

Hjælp os til at give dem al den opmærksomhed

og støtte, som de har brug for ,

at være overbærende og tålmodige,

men også at sætte grænser de rette steder.

Vil du også hjælpe os til,

at vi i ord og gerning må vise dem,

hvad det betyder at tro på dig,

så de oplever det som livets lykke,

at de får lov til at være dine børn.

Amen.

* Den Danske Salmebog, Vajsenhusets Forlag.

Hvad skal barnet hedde?

Et barn skal navngives, inden det bliver seks måneder gammelt.

Navngivningen kan ske via Borger.dk eller direkte til kirkekontoret via en formular på internettet. Det kan også ske i forbindelse med selve dåben.

Man kan ikke give sit barn et hvilket som helst navn, man finder på. I Navneloven har folketinget vedtaget de regler, som er gældende for navne i Danmark.

Hvad betyder navnet?

På siden Navnebetydning.dk finder man alfabetiske lister over næsten 30.000 pige og drengenavne. Her kan man i en del tilfælde også finde en beskrivelse af navnets baggrund, betydning og udbredelse.

Vidste du f.eks. at navnet Alfred var det mest populære drengenavn og Alma det mest populære pigenavn i 2020?

Alfred er et engelsk navn fra middelalderen, som betyder *Alfe-råd* og bæres i dag af over 5.000 personer, hvoraf de ca. 80% er børn.

Alma kommer fra den latinske verden, hvor det betyder *yndig* og *hengiven*.

I afledet betydning kan navnet også betyde *æble*. Der findes ca. 6.000 piger i Danmark, som bærer navnet Alma. 90% af disse er børn.

Godkendte navne

Her kan du se, om et navn er godkendt.

Navnebetydning

Læs om navnes betydning her.

Folkekirkenes dåbsritual

Uanset om dåben finder sted ved en gudstjeneste om søndagen eller en særlig dåbsgudstjeneste på en anden dag, forløber dåben på samme måde:

1. Præsten indleder med en lovprisning og en bøn.
2. Præsten læser *Dåbsbefalingen* fra Mathæusevangeliet kapitel 28 vers 18-20 og fortællingen om Jesus og de små børn fra Markusevangeliet kapitel 10 vers 13-16.
3. Præsten tegner med sin finger et kors for barnets ansigt og bryst og siger:
Modtag det hellige korsets tegn for dit ansigt og for dit bryst til et vidnesbyrd om, at du skal tilhøre den korsfæstede Herre Jesus Kristus!
4. Henvendt til gudfar/gudmor spørger præsten, hvad barnets navn er?
5. Med barnets navn, men henvendt til gudfar/gudmor spørger præsten til den apostolske trosbekendelse og gudfar/gudmor svarer på barnets vegne 5 x *Ja!*
6. Præsten nævner barnets navn og overrøser dets hoved med tre håndfulde vand, mens han/hun siger:
Jeg døber dig i Faderens og Sønnen og Helligåndens navn!
7. Præsten lægger sin hånd på barnets hoved og siger:
Den almægtige Gud, vor Herre Jesu Kristi Fader, som nu har genfødt dig ved vand og Helligånd og skænket dig syndernes forladelse, han styrke dig med sin nåde til det evige liv! Han bevare din udgang og indgang fra nu og til evig tid!
8. Præst, forældre, faddere og menighed beder Fadervor sammen.
9. Præsten afslutter dåbshandlingen med en lille tale, der handler om den dåbsoplæring og undervisning i kristen tro, som bør følge dåb af små børn.

Dåbstale ved barnedåb

Glæde og bekymring

At vente sit barn og så en dag endeligt stå med det i sine arme er en erfaring, der er fyldt med både glædelig forventning og dyb bekymring.

Når vi om aftenen står og ser på det sovende barn, ville vi så gerne, at vi kunne beskytte det hele livet, så det aldrig nogen sinde skulle blive udsat for noget ondt og smerteligt. Men samtidig ved vi godt, at det magter vi ikke.

Den erkendelse fylder os med afmagt. Vi kan ikke beskytte vore børn hele livet. Vore arme er bogstavelig talt alt for korte til at vi kan holde dem beskyttende omkring børnene hele deres liv.

Derfor kommer vi til kirkens døbefont, hvor slægt efter slægt er kommet med deres børn. Her kommer vi for at takke Gud for det barn, han givet os at tage vare på.

Og samtidig kommer vi også for på en måde at lægge barnet tilbage i hans hænder. For hans hænder og hans arme er stærke nok til at beskytte hver enkelt af os fra nu af og til evig tid.

Det er dåbens gave, at Gud rækker sin hånd ud og tager imod jeres barn.

Over for denne gave er der ikke andet at gøre end at tage imod den og sige tak!

Bibelteksterne ved dåben

I forbindelse med dåben læser præsten to små uddrag fra Det nye Testamente.

I det første læsning er det Jesus, der tager afsked med sine disciple inden han forlader dem og forenes med sin Far i Himlen:

Mig er givet al magt i himlen og på jorden. Gå derfor hen og gør alle folkeslagene til mine disciple, idet I døber dem i Faderens og Sønnens og Helligåndens navn, og idet I lærer dem at holde alt det, som jeg har befalet jer. Og se, jeg er med jer alle dage indtil verdens ende.

MATHÆUSEVANGELIET KAP. 28 VERS 10-20

I den anden læsning fortæller evangelisten Markus om en situation, hvor nogle kvinder vil have Jesus til at bede for og velsigne deres børn:

Og de bar nogle små børn til Jesus, for at han skulle røre ved dem; disciplene truede ad dem, men da Jesus så det, blev han vred og sagde til dem: „Lad de små børn komme til mig, det må I ikke hindre dem i, for Guds rige er deres. Sandelig siger jeg jer: Den, der ikke tager imod Guds rige ligesom et lille barn, kommer slet ikke ind i det.“ Og han tog dem i favn og lagde hænderne på dem og velsignede dem.

MARKUSEVANGELIET KAP. 10 VERS 13-16

Faddere, gudmor og gudfar

Når dit lille barn skal døbes, skal du vælge mindst to og højst fem personer, som skal være faddere.

Ved dåben af større børn skal der mindst være to faddere til stede ved dåben.

Ved dåb af voksne tales der ikke om faddere, men om mindst to dåbsvidner.

Hvem kan være fadder?

For at kunne være fadder, skal man selv være døbt med den kristne dåb i folkekirken eller

en anden kristen kirke. Man behøver ikke være medlem af folkekirken. En fadder skal også have en vis alder. Den konkrete afgørelse hviler på præstens skøn og i langt de fleste tilfælde lægger man snittet ved konfirmationsalderen. Faddere kan være familiemedlemmer eller venner. De fleste oplever det som en stor tillidserklæring at stå fadder til andres børn. Det mest almindelige er at vælge faddere, som du har tillid til og vil være en del af barnets liv i mange år fremover.

Fadderens opgave

En fadder er først og fremmest vidne til dåben og dernæst en voksen, der kan støtte og hjælpe forældrene med den opgave, det er, at hjælpe barnet med at vokse i den kristne tro. Man kan bede for sit fadderbarn. Man kan gå i kirke med barnet og tale med det om tro og kristendom. Dette kan støttes af, at man i øvrigt har et tæt forhold til sit fadderbarn. Konfirmander giver nogle gange udtryk for, at de har haft stor glæde af kontakten til deres faddere.

I gamle dage var det naturligt, men i dag er det ikke længere en selvfølge, at fadderne har et udvidet ansvar for barnet, hvis forældrene dør. Hvis du ønsker aftaler om, hvem der skal tage sig af dit barn i tilfælde af din død, må du derfor oprette et såkaldt *børnetestamente*.

Gudmor og gudfar

Den person, der bærer barnet til dåben, kalder man gudfar eller gudmor. Ofte er det en af fadderne, der er gudfar/gudmor, men det kan også være en af forældrene, der bærer deres barn til dåben.

Regler om dåb og faddere
*Her finder du en kortfattet
sammenfatning af reglerne.*

Forældrebønnen ved barnedåb

Nogle forældre vil gerne deltage aktivt i selve dåbshandlingen i kirken. Her er der mulighed for, at man kan læse nogle af de bibeltekster op, som lyder ved dåben.

Man kan også aftale med præsten, at man beder *forældrebønnen* for sit barn. Den lyder sådan her:

Herre vor Gud, himmelske Far!

Vi takker dig for vores barn,

for det under, du har lagt i vore hænder,

og den tillid, du har vist os.

Tak for, at han/hun kom godt gennem fødslen;

og at du lod glæden fødes af smerten.

Vi ved ikke, hvad livet vil rumme for ham/hende;

og derfor beder vi dig:

Tag ham/hende ind i din nærhed;

lad ham/hende ikke møde mere ondt

end han/hun kan bære.

Giv ham/Hende din Helligånd og velsignelse i dåben;

Så han/hun altid må høre dig til,

kende din styrke og får hjælp til at leve

i sandhed og kærlighed alle sine dage.

Amen.

Forældrebønnen er skrevet af Holger Lissner og aftrykt bogen *Kollekter og bønner* udgivet på forlaget Aros 2009. Bønnen bringes med tilladelse fra forfatter og forlag.

Den apostolske trosbekendelse

Ved dåben spørger præsten den, der bærer dåbsbarnet – gudfar eller gudmor – til den trosbekendelse, vi kalder for den Apostolske trosbekendelse. Dette navn har den, fordi man mener, den har rødder tilbage til de første efterfølgere af Jesus; apostlene.

Denne trosbekendelse har derfor fulgt den kristne dåb gennem næsten 2000 år – bortset fra den indledende forsagelse, som er fra nyere tid.

I tidens løb har trosbekendelsen været brugt til at fastholde og forsvare den kristne tros indhold på Gud, der både kommer os i møde som henholdsvis Skaber og livets op-hav, som Jesus, der levede og døde, men efter døden blev oprejst til nyt liv hos Gud. Og som Helligånden, der er Gud, som han møder os, når vi samles i kirken. Den apostolske trosbekendelse kan opfattes som et svar på spørgsmålet; hvem Gud er for os?

Henvendt til gudfar eller gudmor, men med barnets navn spørger præsten:

N.N. Forsager du Djævelen og alle hans gerninger og alt hans væsen?

Gudfar/Gudmor: *Ja!*

Tror du på Gud Fader, den Almægtige, himlens og jordens skaber?

Gudfar/Gudmor: *Ja!*

Tror du på Jesus Kristus, hans enbårne Søn, vor Herre, som er undfanget ved Helligånden, født af Jomfru Maria, pint under Pontius Pilatus, korsfæstet, død og begravet, nedfaret til dødsriget, på tredje dag opstanden fra de døde, opfaret til himmels, siddende ved Gud Faders, den Almægtiges, højre hånd, hvorfra han skal komme at dømme levende og døde?

Gudfar/Gudmor: *Ja!*

Tror du på Helligånden, den hellige, almindelige kirke, de helliges samfund, syndernes forladelse, kødets opstandelse og det evige liv?

Gudfar/Gudmor: *Ja!*

Vil du døbes på denne tro?

Gudfar/Gudmor: *Ja!*

Hvad skal vi synge?

Når vi holder dåb under søndagens gudstjeneste eller ved en dåbsgudstjeneste om lørdagen, vil det ofte være muligt for forældrene at få indflydelse på nogle af de salmer, vi skal synge. Om søndagen kan der være tale om den første salme og/eller de to salmer lige omkring selve dåbshandlingen – om lørdagen kan det være flere salmer. Hvis der er flere familier, der skal have døbt deres barn, kan man hver især vælge en salme. Alt dette aftales med præsten forud for selve dåben.

Mange spørger, om der findes særlige salmer skrevet til dåb – og det gør der.

Men man behøver ikke at begrænse sig til disse. Man kan også vælge andre salmer i Den danske Salmebog, som man er glade for.

Ofte vælges en morgensalme, som de fleste kender f.eks. *I østen stiger solen op*, nr. 749, eller *Nu titte til hinanden*, nr. 750.

Afhængigt af årstiden kan man også synge salmer, som passer hertil. Som *Nu falmer skoven trindt om land*, nr. 729, der kan synges om efteråret.

Til jul kan man vælge *Her kommer Jesus, dine små*, nr. 123, og til forår og sommer kan *Det dufter lysegrønt af græs*, nr. 725, synges.

Aftensalmen *Du, som har tændt millioner af stjerner*, nr. 787, er også meget populær.

Blandt egentlige dåbssalmer kan man i Den Danske Salmebog pege på salmer som:

Vi kommer til din kirke, Gud · nr. 278
Alle mine kilder skal være hos dig · nr. 441
Gudshusets dør er i vor dåb · nr. 444
O, lad din Ånd nu med os være · nr. 446
Herren strækker ud sin arm · nr. 447
Fyld af glæde over livets under · nr. 448
Vor herre, tar de små i arm · nr. 449
Du kommer, Jesus, i vor dåb · nr. 450
Sov sødt, barnlille · nr. 674

Fra salmebogstillægget *100 Salmer* kan man pege på følgende salmer, som er ved at komme i brug:

Sov, du lille, sov nu godt · nr. 839
Velsign mit barn, du kære Gud · nr. 840
Her bærer vi dåbsbarnet frem · nr. 841
Med favnen fuld af kærlighed · nr. 844

Den danske Salmebog
Her finder du en oversigt over
salmer til dåben.

Tro og trivsel

I sin tale til forældre og faddere umiddelbart efter selve dåbshandlingen opfordrer præsten til, at man som forældre giver sine børn en oplæring i den kristne tro. Naturligvis er det dåben, der gør børnene kristne, men hvis de skal tro og have tillid til Gud, må forældrene og fadderne være dem, der giver dem sprog og fortællinger, som troen kan vokse af.

Man kan f.eks. bede Fadervor for og med sine børn. Man kan tage dem med i kirke – f.eks. til de gudstjenester, der er særligt rettet imod mindre børn. Man kan gå til Babysalmesang med dem eller synge salmer for dem, når de skal sove. Og så kan man, når de er store nok til det, læse bibelhistorie – og ikke mindst tale med dem om det, man læser sammen. Det er der mange børn, der synes er utroligt spændende.

Aftenstunden omkring børnebiblen med billeder må helt bestemt henregnes til den *kvalitetstid*, man ikke skal snyde dem for!

Troens spejl

Tro er ikke en bestemt viden, overbevisning eller mening man skal lære. Tro er en grundindstilling til livet, andre mennesker og Gud som man præges af. Den bedste opdragelse, man kan give sine børn, er derfor sit eget eksempel. For børn gør som deres forældre.

En kristen opdragelse eller en opdragelse i den kristne tro, er derfor først og fremmest at sætte et spejl op for barnet.

Dernæst kan man sætte ord på. Ord som de kommer til udtryk i biblen.

Dåb – verdens bedste bad

*Film for de mindste med tøjdyret Snapper.
Han taler med præsten Pia om, hvad der sker i
forbindelse med dåben.*

Børnebibler – for børn i alle aldre

Men hvad skal man så læse? Der findes utroligt mange børnebibler, der på forskellig måde genfortæller uddrag fra både Det gamle og Det nye Testamente. Her er en kort præsentation af nogle af de mange muligheder.

Sigurd fortæller Bibelhistorier

Sigurd Barrett

Illustreret af Jeanette Brandt.

© Politikens børnebøger og Danmarks Kirkelige Mediecenter, 2021

Den kendte entertainer Sigurd Barrett genfortæller 12 beretninger fra Det gamle og Det nye Testamente i sin sædvanlige sprudlende og humoristiske tone. Kan man lide den, kan denne bog være en mulighed. Somme tider går Barrett dog lidt overfladisk hen over de alvorlige sider af historierne.

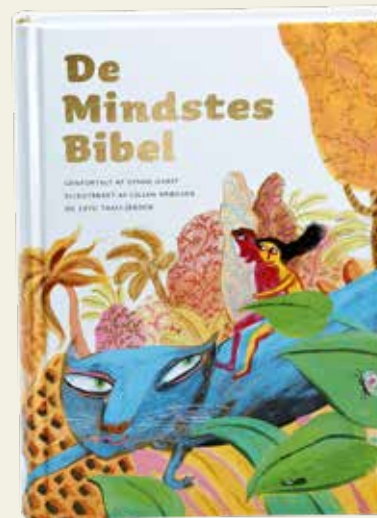

Jeanette Brandts illustrationer, som er i klare skarpe farver, er ligeledes humoristiske og livlige og passer fint ind.

Dertil har Barrett digtet sange til beretningerne, hvis tekst også findes i bogen. Sangbog med melodier og CD kan tilkøbes og på indersiden findes et link og password til en side med småfilm, hvor Sigurd og tøjdyret Snapper taler om fortællingerne og synger sammen.

Velegnet til alderen 4-9 år.

I kirkene i Ishøj er det typisk denne bibel vi giver i dåbsgave til de nydøbte.

De Mindstes Bibel

Genfortalt af Synne Garff

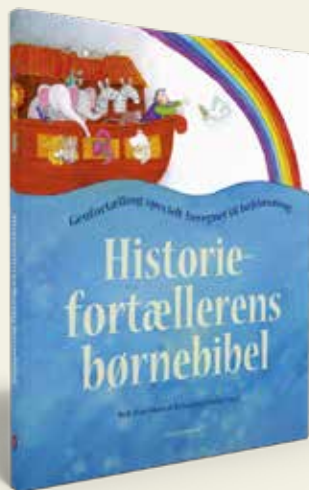
Illustreret af Cato-Thau Jensen
og Lillian Brøgger

© Bibelselskabets Forlag 2007.

I et smukt og enkelt sprog genfortæller Synne Garff store dele af både Det gamle Testamente og Det nye Testamente.

Det er fin formidling for de yngste i familien til indlevelse i alle historierne. De spændende og fantasifulde illustrationer af de kendte børnebogsillustratorer Brøgger og Thau-Jensen indbyder til samtale og overvejelser.

Velegnet til børn i alderen 3-6 år.

Historiefortællerens børnebibel

**Bob Hartman og
Krisztina Kállai Nagy**
© Eksistensen, 1998

Her har vi en genfortælling af store dele af beretningerne både fra Det gamle og Det nye Testamente. Da den kommer så bredt rundt, er fortællingerne – særligt fra Det gamle Testamente – forkortet noget. Men fortælleglæden er stor og varieret, med frihed i forhold til teksterne, som de står i Bibelen. Illustrationerne på alle sider er levende i dæmpede farver.

Velegnet til alderen 4-8 år.

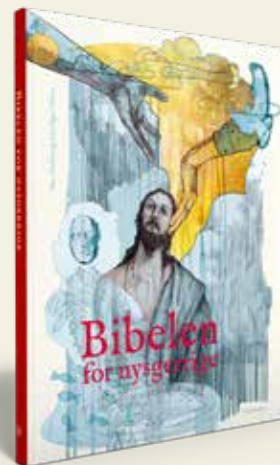
Bibelhistorier

Ida Jessen og Hanne Bartholin
© Bibelselskabets Forlag 2017

Den kendte forfatter Ida Jessen har givet os 29 levende fortællinger fra både Det gamle og Det nye Testamente. Fortolkende men samtidig tro mod grundideen i fortællingerne, som man føres ind i på en gribende måde.

Hanne Bartholin har lavet spændende illustrationer, og også grafisk er der arbejdet på at illustrere budskabet. En meget smuk bog i stort format.

Velegnet til alderen 8-14 år.

Bibelen for nysgerrige.

Sara Nørholm og Lars Vegas Nielsen
© Eksistensen, 2021

Endnu en bog for de større børn får vi af Sara Nørholm, som i sin tekst går meget tæt på Bibelen i den autoriserede oversættelse, men som i mere leksikalske opslag også kommer med enkle forklaringer på forskellige nedslag og sammenhænge. Noget som sikkert også mange unge og voksne kan have glæde af.

Af tegningerne fremstår skikkelser traditionelt, men siderne indeholder også et mylder af illustrationer, som fletter sig ind i hinanden og er spændende at gå på opdagelse i. Bogen er i stort format.

Velegnet til alderen 7-14 år.

Dåbens symboler

Den måde, vi døber på, er formet af mange århundreders brug og tradition. Hvad der sker, siges og gøres – er gennemvævet af dybere betydning.

Vandet

Som symbol er vandet tvetydigt. Vandet er både livstruende og livsnødvendigt. De første mange hundrede år af kirkens historie foregik dåben i en kilde, sø eller vandløb i det fri. Da man begyndte at samles i kirkebygninger, fulgte vandet med ind i døbefonten.

Ordet *Fons* – der ligger til grund for 'døbefont' – er latin og betyder *en kilde*. Helt op i middelalderen døbte man ved fuld neddykning af barnet. Tre gange blev barnet dykket ned og tre gange atter løftet op af vandet igen. På den måde gennemspillede man både en drukning og en rening. Dette svarer til, at man i ritualet sammenlignede dåbsvandet med syndfloden, der oversvømmede hele verden, mens Noah og hans familie

blev frelst på Arken. Dåben afspejler på den måde en kamp på liv og død, hvis slutresultat er barnets indgang til det evige liv hos Gud. Både synd og død overvindes i dåben, der også kan forbindes med et bad og en rensning. Hertil kommer, at vand er livsnødvendigt, forfriskende og noget, der vækker spontan glæde.

Dåbslyset

Selvom skikken med at markere dåben med et lys er relativt ny i Danmark, så har den også dybe rødder i den kristne tradition.

Helt tilbage til den tidligste kirke foregik dåben påskemat, hvor opstandelseslyset blev tændt i kirken. De døbte fik derfor en dåbsgave i form af et lys tændt fra påskelyset. Symbolikken var en markering af sammenhængen mellem den opstandne Jesus, der både siger *Jeg er verdens lys!* (JOHS. 9,12), men også til disciplene og alle kristne siger *I er verdens lys* (MATH. 5,14). På den måde kommer det til

udtryk, at dåben både er en gave og en opgave – et kald og en opfordring til at leve sit liv sådan, at Jesus og det han står for, bliver synligt for andre.

Nogle dåbslys er dekoreret med to græske tegn *Alfa* og *Omega*, som er det første og det sidste bogstav i det græske alfabet. Disse ord henviser igen til et udsagn fra Jesus, der siger: *Jeg er Alfa og Omega, begyndelsen og enden* (JOHS. ÅB. KAP. 21 V. 6).

Dåbskjolen

Den smukke hvide dåbskjole er en skik, som det fine borgerskab fandt på i 1800-tallet. Tidligere, da børnene blev dyppet helt ned i dåbsvandet, gjaldt det om at få noget varmt tøj på dem bagefter. Man havde nogle særlige tæpper eller poser de kom ned i. Men siden 1890'erne har den lange, hvide kjole været mest udbredt.

Mange familier har dåbskjoler, som går i arv fra generation til generation. Så gælder det om at holde barkedåb inden nyeste skud på stam-

men vokser ud af dåbskjolen, som ofte er lavet, dengang børnene blev døbt som helt spæde. Hvis der ikke er en dåbskjole i familien, køber forældrene nogle gange en ny dåbskjole, eller får den syet af f.eks. brudekjolen. Dermed håber de, at de kan begynde en ny tradition i familien.

Men hvorfor skal kjolen være lang og hvid? Ja – egentlig er det bare mode. Den hvide farve symboliserer imidlertid også renhed og uskyld. At Gud i dåben tager imod barnet uden forbehold, at vandet symbolsk vasker barnet rent, at barnet omgives af kærlighed og intet andet. Den lange kjole er også et symbol på, at dåben gælder hele livet. Og når barnet vokser, så vokser troen med.

I kirkerne i Ishøj kan du låne en dåbskjole.

Hvad er en dåbsklud

Hver gang der er dåb i Ishøj eller Vejleå Kirke, bruger vi en dåbsklud til at tørre barnets hoved tør for vand. Det kunne sådan set være en ganske almindelig serviet, men det er det ikke. Det er en strikket dåbsklud med et centralt kristent motiv i form af et kors, hjerte og et anker, der tilsammen symboliserer den kristne treenighed af tro, håb og kærlighed. Når barnet er døbt, får familie og dåbsbarn deres dåbsklud med hjem som et minde fra dagen.

Den første dåbsklud i Danmark

Sognepræst Ann Maj Lorensen fik ideen til den første dåbsklud. Hun var træt af hvide papirservietter og samtidig glad for at strikke, så hvorfor ikke kombinere det med noget, man kunne være sammen om? Som tænkt, så gjort!

Blot en måned efter blev der startet en strikkecafé i sognet, hvor næsten tredive strikkeglade kvinder dukkede op. Man udviklede nogle ensartede opskrifter og gik så i gang. I dag, fem år senere, har ideen spredt sig til hele landet. Mere end 400 steder er der strikkecafeer eller klubber, hvor der strikkes dåbsklude til brug i de lokale kirker.

Nørklerne i Ishøj

I Ishøj er det *Nørklerne*, som står for at strikke dåbsklude til vore kirker. Det fortæller Jette Larsen, der er medlem af Nørklerne og også sidder i menighedsrådet i Ishøj.

Nørklerne opstod i Næstehjælperne's Tøjkælder i efteråret 2016. Vi strikkede vanter og huer til børn som manglede, og de kunne hentes gratis i Tøjkælderens i Vildtbanegård.

I løbet af 2017 blev *Nørklerne* en selvstændig forening, og fik egne lokaler på Landlyststien 25, hvor man kunne mødes nogle faste dage om ugen.

Vi strikkede og hæklede karklude og sprutter, som man kunne hente, hvis man lige stod og manglede en gave. Samt en masse andre ting, som kunne sælges på f.eks. loppemarkeder og arrangementer ved kirkerne. Alle penge går ubeskåret til Næstehjælperne. Der er nemlig ingen udgifter forbundet med at strikke. Vi får doneret en masse ting fra hele Ishøj, så det er muligt at få både garn, og hjælp, når man kommer i Nørklerne.

Under Corona har der været lukket ned i Nørklerummet, men nu er der atter åbent.

Samarbejde med kirkerne i Ishøj

Jette Larsen fortsætter med at fortælle, hvordan *Nørklerne* også kom i gang med at strikke dåbsklude.

Sophie, der er præst i Ishøj, havde hørt om de dåbsklude, Ann Maj Lorenzen havde lavet mønstre til, og spurgte om *Nørklerne* ikke havde lyst til at lave noget lignende.

Der blev nedsat en lille gruppe, som blev tovholder på projektet. Der blev reklameret for ideen, og inden ret længe var en gruppe kvinder fra området klar til at gå i gang. I september 2017 afleverede vi den første portion dåbsklude til kirkerne.

Det foregår rent praktisk ved, at kirkerne i Ishøj har købt mønstrene. Sammen har vi så, valgt hvilke mønstre, der strikkes efter i Ishøj. Nørklerne betaler selv for garnet, men får så et beløb tilbage til Næstehjælperne for hver gang, vi har lavet et hundrede dåbsklude. På de fire år der er gået, er der afleveret godt 300 dåbsklude til Kirkerne i Ishøj, som igen har givet dem til dåbsbørn i sognet.

Opskrifter

Hvis du selv vil strikke dåbsklude

Døbefonten

I mange af de kirker, der har rødder tilbage til middelalderen, er døbefontes givetvis det ældste inventar i kirkerummet. Den oprindelige døbefont er som regel hugget ud af granit eller hård sten, som i givet tilfælde altid ville overleve en brand. Døbefonten er derfor – lige som selve dåbshandlingen – udtryk for kirkenes identitet. Dåben er kirkens fundament; den tunge sten kan ikke flyttes. Kirken består af alle døbte, på alle steder og til alle tider.

De gamle døbefonte vil ofte være så dybe, at man kan sænke et lille barn helt ned under vand. Da man omkring reformationen gik over til at døbe med overøsning af tre håndfulde vand, satte man et messingfad over fordybningen i den tunge granitsten.

Døbefonten i Ishøj Kirke

I det dåbsfad vi har i Ishøj Kirke, er der aftrykt en scene fra Ny Testamente, hvor englen Gabriel fortæller Maria, at hun skal blive gravid og føde Jesus. Det lys, der skinner på Maria er Helligånden, der giver det Ord liv, som nu undfanges i Marias skød. På samme måde skal Helligånden, der gives ved dåben i kirken, give troen liv.

Rundt langs kanten er der en frise med springende hjorte og hunde. Hjortene er symbol på menneskets længsel efter Gud, mens hundene er billede på Guds trofasthed overfor mennesker.

Døbefonten i Vejleå Kirke

Vejleå Kirke er en nyere kirke, hvis døbefont indgår som en del af den øvrige kirkeudsmykning. Men selvom døbefonten på den måde er et nyt stykke kirkeinventar, har kunstneren Peter Brandes bestræbt sig på at fastholde gamle tiders symbolske udtryksformer.

Døbefontens ottekantede sokkel er lavet af stentøj med mørkeblå glasur og en firkantet plade med relieffigurer af ler. Ottekanten er her udtryk for en sammensmeltning af firkanten og cirklen, hvor firkanten står for det materielle og jordiske, mens cirklen udtrykker det åndelige og evige. Tilsammen symboliserer ottekanten den genfødsel, som finder sted i dåben.

Lerfigurene viser to små fisk, et æsel, den kronede Kristus – og Kristus, der lægges i graven.

Selve dåbsfadet, som lægges oven på soklen, er lavet af sølv. Langs kanten er placeret motiver med en vinge, der symboliserer Helligånden, fire fisk samt en figur, der næsten ligner en puppe, men er et svøbelsesbarn. Fisken, der går igen flere steder i kirken, er oldkirkens hemmelige symbol for Jesus Kristus, idet forbogstaverne i bekendelsen *Jesus Kristus, Guds Søn og Verdens Frelser* tilsammen danner det græske ord for fisk: *ICHTHYS*.

Dåbskanden er også ottekantet og af sølv udsmykket med relieffer, der forestiller Betlehemsstjernen.

Når dåben vælges til

Vi har talt med voksne og unge i Ishøj, der har valgt at lade deres barn døbe eller selv blive døbt.

Højtideligt og hyggeligt

Thor er kommet til verden i en stor sammenbragt familie. Han har 5 søskende i alderen 11-21 år. Om få uger skal han døbes og hans forældre, Brian og Anna, glæder sig til dåbsdagen, for det er første gang i meget lang tid de samler familie og venner til en fest. På grund af pandemien er der flere af gæsterne, de ikke har set meget længe, og nogen af dem har ikke mødt lille Thor endnu.

En dåbsdag er sådan en fin dag. Den er højtidelig og samtidig hyggelig.

Vi markerer, at Thor får sit navn og siger 'Velkommen til verden'. Vi glæder os til at være i det smukke kirkerum og lytte til smuk musik. Og så er det et vigtigt øjeblik, når vi står ved døbefonten sammen med de faddere, vi har valgt, og vi siger

ja – og de siger ja til at passe på Thor, hvis der skulle ske noget.

Som faddere har Brian og Anna valgt nære familiemedlemmer og gode venner.

Det er vigtigt, at det er nogen, der har de samme værdier – den samme livsindstilling – som os.

Det betyder meget for dem, at folk har sagt ja til at komme – at de prioriterer at være med og deltage i dåbsritualet.

Ritualet er på én gang højtideligt og samtidig meget nært. I dét øjeblik handler det kun om os, der står der. Om vores barn. Og de ord, der siges, siges til os. Det er meget ægte – meget virkeligt.

Og så er dåbsgaverne også vigtige.

Vores andre børn har fået nogle fine dåbsgaver, som vi stadig kan tage frem og fortælle, at det er dåbsgaver. Sådan nogle gaver kan noget helt særligt. De binder også de mennesker, som har givet gaven, sammen med barnet. Vi kan bruge gaverne til at huske mennesker, som ikke er hos os mere, men som er vigtige for børnene alligevel.

Der har egentlig ikke været de store overvejelser for og imod, inden det blev besluttet at Thor skal døbes.

Alle vores børn er døbt, så det var klokkeklart for os, at det skulle Thor selvfølgelig også, siger Anna. Det med kristendommen fylder på den ene side ikke så meget i hverdagen hos os, men

på den anden side er det jo dét, som vores samfund er bygget op omkring. Og værdier som næstekærlighed og fællesskab er vigtige for mig. Det er det, jeg synes, jeg møder i kirkens rum. At der er plads til fællesskab og til at være del af noget større. Og det, at jeg er en del af noget større, gør det nemmere at være mig.

Ved at lade Thor døbe, vælger Thors forældre en retning for ham.

Jeg ved godt, at man kan blive døbt senere, men nu har vi vist, hvad vi gør som familie, og så kan han senere vælge selv, siger Anna.

Når konfirmander vælger dåb

Vi har sat Viggo og Jens David stævne – to ranke unge mænd – for at spørge dem, hvordan det var at blive døbt som teenager. De blev begge døbt inden de skulle konfirmeres. Årsagen til, at de ikke blev døbt som små, er forskellige.

Jens Davids forældre har altid været aktive kristne, faktisk er hans far præst i en frikirke, hvor man ikke praktiserer barnedåb. I stedet bliver de små børn velsignet. Men da Jens David kom i 8. klasse, ville han gerne konfirmeres, og for ham var dåben en måde at gøre det officielt på: At han er kristen.

Det var helt nyt for mine forældre, at jeg ville konfirmeres. De kommer fra Afrika og kender ikke til konfirmation. Men min kusine skulle konfirmeres sammen med mig, så de havde nogen at tale med om det.

Viggo er ikke helt sikker på, om hans forældre overhovedet er medlemmer af Folkekirken. Men de havde i hvert fald valgt, at han ikke skulle døbes som lille. Så kunne han selv vælge senere.

Jeg valgte på grund af fællesskab. Kirkens fællesskab, men lige så meget fællesskabet med dem fra min klasse. De fleste kristne i min klasse skulle konfirmeres, og det ville jeg gerne være fælles med dem om.

Jens David meldte tidligt ud i sin klasse at han er kristen.

Mine forældre er kristne – det ville være mærkeligt, hvis jeg ikke skulle konfirmeres, fortæller han. Og så ville jeg også gerne prøve at forstå kristendommen ud fra et dansk perspektiv. Mine forældre troede vist, at det mest handlede om festen. Men det er også processen, der ligger forud.

Og Viggo supplerer: *Efterhånden begyndte jeg at tro på noget højere – men jeg talte ikke så meget med mine forældre om det.*

Hverken Viggo eller Jens David blev døbt ved en almindelig gudstjeneste. Der var ganske få mennesker i kirke, ved deres dåb.

Min konfirmation blev flyttet på grund af Corona, fortæller Viggo, men jeg blev døbt på konfirmationsdagen. Der var kun mig og min familie i kirken. Vi var ti personer. Jeg kan huske, at jeg skulle sige ja til trosbekendelsen, og at jeg blev døbt i Faderens, Sønnens og Helligåndens navn. Det var stille og roligt – men det føltes stort. Det føltes som en stor begivenhed.

Jens David blev døbt sammen med sin kusine.

Vi var heller ikke så mange. Vi har samme gudfar. Det virkede større end

det faktisk var. Jeg havde valgt en sang vi skulle høre på anlægget. En afrikansk sang, som jeg dansede sammen med hele min familie. Det var grineren.

Hvad tænker de to om, at de nu er medlemmer af folkekirken?

For Jens David handler det om identitet. *Det er lidt i nærheden af en identitetskrise at være afrikaner og dansker. Men nu har jeg forståelsen af begge verdener. Jeg tror, at mine børn skal døbes og være medlemmer af Folkekirken.*

For Viggo gør det ikke den store forskel. *Men hvis jeg får børn i fremtiden, så skal de døbes. Eller måske skal de selv have valget, sådan som jeg fik. Men jeg vil helst have, at de også bliver medlemmer af Folkekirken. Jeg vil nok læse børnebibelen for dem og lære dem om kristendom. Men også huske at sige til dem, at det er deres eget valg, om de vil døbes og være en del af fællesskabet.*

Det er lidt ligesom, når du stemmer til folketingsvalget. Du har brug for at vide, hvad du siger ja til. Jeg tror også mine forældre er glade for, at jeg selv har truffet et valg – og måske også lidt stolte af det.

For Jens David handler det også om valget. *Men mine forældre havde jo også truffet et valg ved at opdrage mig*

som kristen. Og det valg bekræftede jeg ved at blive døbt.

Jens David går på HTX på Sukkertoppen Gymnasium og skal i gang med 2. år efter sommerferien. Viggo er kommet hjem efter et år på Idrætsefterskole og er nu begyndt på Greve gymnasium.

At høre sammen i dåben

Interview med Michel og Nathalie, 31 år. Sammen er de forældre til Alba, Hugo og Naia og bosiddende i Ishøj.

Hvor mange er døbt i jeres familie og i hvilken situation?

Vi er alle i familien blevet døbt.

Nathalie blev døbt som baby – og det samme blev vores tre børn. Vores søn Hugo fik en nøddåb på hospitalet, da man vidste, han ville gå bort kort efter fødslen. Michel blev døbt i år – som voksen.

Hvilke overvejelser havde I om at få jeres børn døbt?

Det kom meget naturligt, at børnene skulle døbes. For os hører det sig til, at få vores børn døbt. Der lå ikke de store overvejelser bag ved pigernes dåb, men med Hugo var det meget vigtigt for os, at han nåede at få sit navn inden han gik bort.

Hvad betød det for jer at få Hugo døbt inden han døde?

Det betød rigtig meget. Vi føler at det, at han blev døbt, ville gøre ham mere til en person end blot et minde om et barn i maven. Mere virkelig. Og så var det meget vigtig for os, at han fik et sted, hvor han hørte til og blev passet på. I hele perioden, hvor vi mistede Hugo, blev vi fra det ene sekund til det andet meget mere troende. Selv-

om man hurtigt ville kunne vende sig mod Gud og blive gal og sur, fandt vi en 'trøst' i tanken om, at han ikke var alene. At han nu er et sted, hvor han også bliver passet på.

Hvilke overvejelser havde du om, at du lod dig døbe som voksen, efter jeres 3 børn var døbt?

Min dåb havde ikke den store betydning i forhold til pigerne, da jeg har dem hos mig dagligt. Men det var vigtigt for mig, at jeg ligesom kunne få et bånd til Hugo, nu hvor jeg ikke har ham fysisk ved min side. Så jeg føler, at jeg på en måde er tættere på ham efter jeg lod mig døbe.

Hvordan oplevede I de forskellige dåbs-handlinger?

Albas dåb var super god, sjov og ubekymret – ligesom det skulle være. Især Hugos dåb står som noget ganske særligt og noget ambivalent. Det er og var uden tvivl den værste dag i vores liv, fordi han tog herfra. Men som beskrevet tidligere, fandt vi en 'trøst' i at få ham døbt. Det var hårdt og smukt på samme tid. Det er stadigvæk utroligt hårdt for os at tænke tilbage på og genskabe minderne. Og

det er svært at få sat ord på alle de følelser, vi har indeni. Det var forføreligt, men smukt – og vigtigt – på samme tid.

Naia's dåb var følelsesmæssigt hård. Det var første gang efter Hugo, at vi blev 'tvunget' til igen at tage stilling til vores tro og følelser omkring Gud og kirkens sammenhold. Der var ingen tvivl om, at Naia skulle døbes. Og det var også en smuk dag – men den var med en del flere bekymringer end Albas.

Hvilken betydning har dåben haft for jer i jeres familie?

Dåben er vigtig. Den binder vores familie sammen og giver os følelsen af, at vi alle fem er samlet et sted, udover i hjertet.

Har dåben ændret jeres forhold til kirken?

Ja. Det har Hugos dåb helt sikkert. Det er selvfølgelig ikke kun dåben isoleret set, men hele oplevelsen med tabet af ham, har ændret forholdet til kirken enormt meget. Det har givet os en samhørighed og en følelse af, at vi er en del af noget 'større'.

Troen kom lige så stille

Rikke er 49 år og bor i Ishøj. Her fortæller hun, hvorfor hun valgte at blive døbt som voksen.

Jeg blev døbt, for at markere overgangen til et nyt ædru og clean liv. Jeg ønskede at lægge det gamle liv bag mig ved at overgive mig til en magt større end mig selv. Det var også en form for pagt med mig selv. At jeg kunne lægge fortiden og hele det destruktive liv bag mig. Dåben repræsenterede også overgangen fra mørke til lys efter et 14 år langt ægteskab præget af psykisk vold og fornedrelse.

Da jeg besluttede, at jeg vil leve et ædru liv, gik mit ægteskab i stykker. Jeg var i en stor livskrise og følte, at hele mit fundament var revet væk under mig. Jeg kunne slet ikke se, hvordan jeg skulle få det godt. Det eneste, der afholdt mig fra at begynde på mit misbrug igen, var glæden over en spirende kontakt til min datter.

Jeg vidste ikke så meget om, hvad man kunne bruge præster eller kirken til. Men en god ven foreslog mig at tage kontakt til en præst. Jeg fik kontakt med Michael og Ane og det

var helt fantastisk, for de hjalp mig. Og jeg begyndte at læse bibelen. Jeg havde fået den nye oversættelse, så det var ikke så svært at gå til.

Michael havde jeg en del samtaler med omkring, hvad der stod i biblen og alle de spørgsmål, der opstod i forbindelse med læsning af evangelierne. Ane talte jeg med om min voldsomme krise og det, at jeg nu var ædru. Jeg havde brug for det, de gav mig hver især.

Det var en helt ny oplevelse for mig at blive en del af det kirkelige fællesskab. Jeg begyndte at tale om, at jeg gerne ville døbes og fandt ud af, at det skulle være i den lille kirke i Ishøj landsby. Jeg var begyndt at gå i kirke og den varme modtagelse jeg fik der, fra præsten, kirketjeneren og nogle fra menighedsrådet var så hjertelig, at jeg nærmest får tårer i øjnene i skrivende stund. Nu går jeg i kirke regelmæssigt og finder stor sindsro i det.

Jeg blev døbt ved en lille intim dåb. Kun min datter og min kæreste var med som vidner. Det var en meget intens og personlig oplevelse; Præsten talte direkte til mig. De salmer,

vi sang, var også personligt udvalgt til mig. Ud fra hvad jeg havde skrevet til hende, skrev præsten også en personlig bøn til mig.

I Anonyme Alkoholikere tales der meget om, at vi som alkoholikere er magtesløse i vores forhold til alkohol, og at det derfor er nødvendigt at overgive sig til en højere magt. Gud gør for os, hvad vi ikke kan gøre for os selv. Det var derfor, at jeg begyndte at tro på en magt større end mig selv. Og jeg begyndte at bede. Det har været livsomvæltende for mig, at jeg er blevet en del af et større fællesskab. Den kærlighed og støtte, jeg har fået der, er helt unik. Efter at jeg begyndte at bede til Gud, oplevede jeg det helt forunderlige, at min bønner blev hørt. Der kom bønnesvar. Det gik op for mig, at man skal bede for at få. *Bed og du skal få!*, står faktisk også i bibelen. Min erfaring er, at når jeg beder inderligt om noget, bliver min bøn hørt, og jeg får svar. Så troen og bønnerne har haft en stor betydning i min proces med at blive ædru. Og jeg takker Gud hver dag for, at jeg har haft endnu en ædru dag.

Min konfirmation – mit ja til Gud

Connie er 57 år og bor i Ishøj. Hun bekræftede sin dåb, med en konfirmation i 2021.

Det er fredag. Jeg står i våbenhuset i Ishøj Kirke sammen med min elskede familie. I dag skal jeg konfirmeres, en dag jeg har set frem til meget længe. Det er midt i en pandemi. Vi må være otte personer i kirken. Heldigvis passer det til dem, jeg har allermest kær. Solen skinner, også i mit hjerte. Endelig skal jeg bekræfte min dåb overfor Gud. Jeg er 57 år.

Forud ligger en turbulent tid. Livet har ikke sparet på modgang til mig. Jeg har klaret det, selv om det har budt på mange tårer. Jeg ser ikke min familie i dag. Nogle har jeg selv sagt fra overfor, på grund af alkohol. Andre slog hånden af mig, da jeg for lidt over 20 år siden endelig turde sige højt: „Jeg er lesbisk“.

Jeg ved, Gud altid har været ved min side og er trådt til, når alt så håbløst ud for mig. Men jeg har ofte været meget vred på ham. Hvorfor har jeg skullet gennem så meget i mit liv?

På et tidspunkt tænkte jeg, at Gud slet ikke kunne eksistere. For så havde

han jo været der mere for mig. Det smiler jeg meget af i dag. Gud kommer jo ikke og sætter sig på skødet af mig og klarer alle de problemer og udfordringer, livet giver mig. Han guider og leder mig, når jeg åbner mine øjne og ører og tager imod de tegn, jeg får.

Jeg ville gerne have været konfirmeret, da jeg var teenager. Men vi havde ingen penge og en kjole og fest var der ikke råd til. At blive konfirmeret i et par slidte bukser og derefter gå hjem sammen min mor og to søskende og drikke the, det kunne jeg bare ikke. Jeg sad hjemme græd den dag, mine klassekammerater blev konfirmeret. Jeg havde sagt til dem, jeg ikke troede på Gud og derfor ikke ville konfirmeres. En løgn, der lavede et kæmpe sår i mit hjerte.

Under pandemien var jeg lige som de fleste andre nærmest isoleret. Det var hårdt og ved juletid fik jeg det så skidt at jeg måtte gøre noget. Den 20. december kom Gud for alvor ind i mit liv. Jeg mærkede Guds kærlighed. At han var der for mig og har altid været det. Jeg kunne mærke, at nu var jeg klar til at konfirmere min dåb. At give mit ja til Gud med min egen stemme.

Min helt fantastiske præst, Ane, og jeg går sammen op ad kirkegulvet. Jeg er så fyldt af lykke og kærlighed, at det ikke kan være i min krop og tårerne triller ned ad mine kinder. Det hele føles så rigtigt.

Se jeg er med dig alle dage indtil Verdens ende. Disse ord fik jeg med mig ved min dåb og også nu ved min konfirmation. Ord jeg ikke blot har hørt, men også mærket. Gud er med mig. Jeg er ikke alene.

Når glæden og sorgen er størst; og faktisk også når hverdagen blot er hverdag, tager Gud og jeg os en lille snak. Jeg folder ikke altid mine hænder. Jeg ved, Gud hører mig og giver mig tegn, uanset hvor jeg er og hvad jeg gør.

Der er en mening med, at jeg først skulle sige ja til Gud med min egen stemme, i en alder af 57 år. Jeg sagde ja af hele mit hjerte. Gud er lige ved min side.

Min konfirmation handlede ikke om en flot hvid kjole, fest og gaver, blå mandag. Den handlede om min tro og kærlighed til Gud: *Vi vil være sammen alle dage indtil Verdens ende.*

Sognekontor

– for Ishøj og Torslunde sogne
Ishøj Boulevard 1, 2635 Ishøj
Tlf.: 4354 7300

Åbent mandag til fredag fra kl. 10.00 -13.00
Torsdag tillige kl. 16.00 -18.00

Henvendelse i forbindelse med bl.a. dåb,
vielse og bestilling af kirkebil i alle Ishøjs tre
kirker.

Navneændring, navngivning, faderskab og
attestbestilling foretages på www.borger.dk.

Vejleå Kirke

Ishøj Boulevard 1, 2635 Ishøj

Åben alle hverdage fra 10.00 -15.00
Torsdag desuden 16.00 -18.00
Lørdag lukket
Søndag åbent fra 10.00 -13.00

Ishøj Kirke

Ishøj Bygade 83, 2635 Ishøj

Åben når der er personale til stede
Kontakt kirketjeneren på tlf.: 6155 6642

KIRKERNE I ISHØJ er udgivet af
Ishøj Menighedsråd og udkommer i
10.500 eksemplarer
Forsidefoto: Kåre Gade, dåb 2017.
Tryk: Stenby Tryk A/S
Design & layout: Anna Falcon

Medarbejdere

Kordegner **Johanne Kyvsgaard**
Tlf.: 4354 7300, ishoej.sogn@km.dk

Kirketjener **Jesper Kronholm**
Tlf.: 3032 0525, jk10@ishoejkirker.dk

Kirketjener **Birgitta Thomsen**
Tlf.: 6155 6642, bt@ishoejkirker.dk

Organist **Carsten Popp**
cp@ishoejkirker.dk

Organist **Jakob Davidsen**
jd@ishoejkirker.dk

Leder af Vejleå Kirkes B&U Kor
Bente Colding-Jørgensen
vejleaaor@gmail.com

Kommunikationsmedarbejder
Anna Falcon
pr@ishoejkirker.dk

Kirkegårdsleder **Jesper Mikkelsen**
Ishøj Bygade 77, 2635 Ishøj
Tlf.: 4354 7300
jm@ishoejkirker.dk

Menighedsrådet

Formand **Jan Ivar Schiøttz**, tlf.: 6162 9398

Kasserer **Winnie A. Salomonsen**,
tlf.: 2445 9804

Kirkeværge **Rosa Møller Pedersen**,
tlf.: 2025 1669

Øvrige medlemmer, se ishoejkirker.dk

Sognepræster

Alle præster holder fri mandag

Ane Øland Bækgaard
Tlf.: 2466 1886
anop@km.dk

Asta Gyldenkærne
Tlf.: 2170 7596
agy@km.dk

Sophie Nielsen
Tlf.: 2484 0406
msmn@km.dk

Christian Barrit Petersen
Tlf.: 4399 1628
cbp@km.dk

Michael Rønne Rasmussen
Tlf.: 2960 3288
mrr@km.dk

Du kan altid ringe og få en aftale om en
samtale med en af præsterne

*Fader vor,
du som er i himlene!
Helliget vorde dit navn,
komme dit rige,
ske din vilje
som i himlen
således også på jorden;
giv os i dag vort daglige brød,
og forlad os vor skyld,
som også vi forlader vore skyldnere,
og led os ikke i fristelse,
men fri os fra det onde.
Thi dit er riget og magten og æren
i evighed!
Amen.*

KIRKERNE I ISHØJ